

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьть:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дия крім неділь і руских свѣтъ о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в насажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередне застережене.

Рекламації неопечатані в вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Посоймові замітки.

II. Після виборів до нового сойму і викликаного виборчою агітацією розятрення, до котрого чимало причило ся піддержуванє Радою Народною і пок. намісником москвофільских кандидатів, а що більше після заострення міжнародних відносин в краю, споводованого сумною подією з 12. цвітня, можна було сподівати ся, що перша сесия нового сойму буде вельми бурлива. Тимчасем, як ми се вже зазначили у вступних наших замітках по скінченій сесії в ч. 245, мала та сесия вельми поважний і спокійний настрій. Заслуга того звороту припадає, як ми вже вказали, не тільки умілому і предметовому проведови маршалка соймовим розправам, але також і новому намісникови. Сей наш погляд подтвердили не тільки рускі послы соймові в бюджетовій розправі, вказуючи на поправу краєвих відносин, але також і рускі делегати, особливож дел. Василько, котрий се ствердив в розмові з цісарем. А заслуга нового керманича краєвого правительства, котру признали рускі послы із свого опозиційного становища, тим більша, що не в легкій хвилі обняв новий намісник управу краю.

Іншого вправді погляду в тій справі є п. М. Лозинський, редактор «Діла», в дописи, поміщений в київській «Раді». Він запевняє, що під управою намісника д-ра Бобжинського «нічо не змінило ся на ліпше в положеню українського народу і про довіре укр. народу до теперішнього намісника можна сказати те саме, що про довіре до его попередника пок. гр. Андрея Потоцкого». А свій погляд основує п. Лозинський лише на одній, правда страшній події в Чернихові, що склала ся 25. н. ст. мая. Не додав п. Лозинський, що новий намісник обняв урядованє доперва 5. н. ст. мая і протягом трох тижнів ще не вспів навіть розглянути ся в адміністрації так великого краю. Отже з тої одної події виснував п. Л-нський суд і протиставить его поглядам висловленим і рускими послами соймовими і делегатами рускими держ. ради.

Однак хто предметово оцінює положенє в краю, той мусить признати, що протягом ледви піврічної управи нового намісника відносини в краю поправили ся, а ся поправа відносин, се втихомирене і успокоєне національно-політичних пристрастей проявило ся також в поважнім і спокійнім настрою розправ в

краєвим соймі і ддятого мусимо згодити ся тут з поглядами висловленими устами руских послів і руских делегатів. Річ зовсім природна, що такі перемины у відносинах міжнародних не відбувають ся нагло, але все населенє краю відчуває, що ним кермує свідомо ціли, рішуча рука, котра витичила собі ціль уздоровлення краєвих відносин і змагає до тої ціли. Коли новий намісник переведе реформу адміністрації краєвої у всіх єї галузях, поправить її, як се заповів, обнимаючи урядованє, то устануть причини невдоволення і огірчення в широких верствах народних, які доводили нераз до подібних подій, як чернихівська, а тоді будуть також витворені певні основи до порозуміння в соймі і в раді державній поміж представниками обидвох народностей, тоді можна буде довести до полагоди польско-русского спору, до розвязки польско-русского питання, хоч треба признати, що почин до того зроблено вже в останній сесії, о чім поговоримо нижчим разом.

Допись.

Ювілей Є. С. Пали Пія X. в Коломиї.

Дня 8. листопада сего року відпрагнували Русини міста Коломиї 50-літні роковини свѣщенства Є. Св. Пали Пія X. День сей записаний глибоко у серцях тутешньої руско-католицкої громади, а спомини его будуть довго гомоніти, а може й понесуть ся у далеку будучину. Такого празника не свѣтжувала досіль коломиїська Русь, такого здвигу народу не памятають найстарші парохіяни. Усюди на кожному місці, куди глянути, імпонуюча велич. Товпа народу спішить у сей день в богато прибрану церкву, а з поміж неї видніють золоті відзнаки усяких представників міста. І справді тогож дня не бракло нікого. Усе зєдналось, щоби віддати честь і пошаву Сему, котрий перенятий любовю до всіх всего міра, Свѣтїшого Отця, Наслідника Христового.

Коли у житю чи то поодиноких людей, чи то поодиноких народів ізза тяжкої пристрасти у борбі національній бачимо лишень незгуду, то в сій хвилі, найбільшої може християнсько-католицкої маніфестації, добачено злуку всіх сердець під прапором Христа і Его наслідника Пали Пія X.

В усій церкві як найторжественнійший настрій. Тихий шепіт молитви із сердець руских несе ся до Бога Творця, о наміренє Свѣтїшого Отця. А вжеж настрій дійшов кульмінаційної точки, коли відчинились царські врата а в них указалось 5-ох свѣтло зодягнених свѣщенників зі своїм целєбрантом о. др. Фіголем на чолі. Розпочалась літургія,

успіл з дияконами, співана з правдивим пієтизмом і величною повагою.

Серед служби Божої виголосив о. Гриньовський відповідну проповідь, заховаючи всіх вірних до ревної служби Христовій Церкві. Залунала пісня «Буди імя Господне», ударено у всі дзвони і роздалась пісня «Пречиста Діво». І в найкраснім порядку рушив справді величавий маніфестаційний похід найбільш оживленими улицями Коломиї в другу сторону міста, до каплиці при улиці Ягайлоньській. Походом сим, при участі процесий мійских і доколичних сіл, усеї шкільної молодежи, усіх урядів і властей, дали Русини доказ найбільшої пошани для Свѣтїшого Отця і перед цілим свѣтом на вні заявили те, що они горячо плекають в серцю, немовто хотіли в оден голос кликнути «Ми тісно звязані з Церквою римскою, ми гідно двигаємо прапор Христовий, випечатаний на скалі Петровій».

Впр. о. декан Русин відправив молебень у каплиці, а відтак увесь наряд із співом двинув ся до церкви, щоби в серця покорі, прийняти благословенє Христа утаєного в Найсвѣтїшій Тайні Евхаристії.

Се, що заманіфестував увесь народ рано, се мала в полудне повторити руска інтелігенция на торжественній академії.

І ото інтелігенция коломиїська устами Вп. п. К. Телішевского, тут. нотаря, внесла публично торжественний протест проти заодно лунаючих мерзких напастей зі сторони ворогів усякої відтїни, немовто представники руского народу безбожні, чи там в справах віри зовсім байдужні. Могутні слова бесідника, котрі оплескувала уся зібрана інтелігенция з великим заінтересованєм і повагою, вказували, що загал тісно держить ся засад Христових і Его Церкви. «Restaurate omnia in Christo», кличе теперішний Намісник римский, казав бесідник. Будучина наша в зверненю усього нашого життя на Христову дорогу.

В Христї, яко найкрасшому ідеалі нашого життя, неначе найчистїшому зеркалі нехай відібють ся усї наші змаганя і зусиля і тоді у мети нашого життя знайдемо оправданє в Христї. Грімкі оплески усеї громади були доказом згоди і злуки, тай нагородою для знаменитого бесідника.

Продовженєм тої маніфестації була прелекція о. д. ра Фіголя, котрий з властивою собі вимовою виголосив прехорошо оброблені уступи о злуці з Римом, о відносинах Риму до руского народу, о тим, як Русинами занимались патріархи схізматицкі, о кличі теперішнім дотично навернення Сходу, підніс, яку шжоду заподіяло Руси відірванє єї від скали Петрової та звеличавши велику діяльність Св. Отця, завізвав присутних, щоби усе жите оперли на скалі Петровій а тоді воскресне народ з могили, наче Лазар. І сей відчит прийняти присутні з великим одушевленєм.

Піднеслась занавіса і на естраді у-

казались наші діти, будучина народу. Співали панночки семінарски під проводом о. катехита Гриньовського і молились «Достойно єсть блажити Тя, Богородицю». Голос їх ніжний, те чувство тепле, получене із розумінням пісні, позволяли догадувати ся, що нам будучина всміхає ся, а віра, що малювалась на їх ликах, позволяла заключати, що теперішні дівчата а будучі матери понесуть теж розуміння у будучину.

Залучала друга пісня. На естраду виступила молодіж гімназійна під проводом проф. І. Смолинського. „Господи, хто обитає в жилищі Твоєм“ співав прекрасно хор гімназійний. І знов одушевлене тай радість ізза можності величання Бога говорили, що будучі представники народу вести муть будуче покоління дорогою Христа, бо ідучи нею знайдемо оправданє „на високій горі Господній“. По черзі указалась громада хору міщанського (церковного) під проводом проф. п. Семкова. «Возведох очи мої горі» виконав хор міщанський так удачно, що належить ся єму повне признанє. Зазначити належить, що хор той існує довгий час при церкві і причинюєсь кожної неділі і свята до звеличання нашого обряду. Голосним протестом серця, що ми не є такі, за яких нас противники вважають, була пісня усіх разом, старших і молодших під фірмою коломийського «Бояна». „Сей день, єго же сотвори Господь“, співав Боян. «Радуймо ся тепер, бо сьогодні день великий, щоби радуватись в онім дні, коли наступить оправданє». Теж все, що на дні душі нашої зболілої нагромадилось те могутне привязанє до Бога, Єго церкви і єї учителів, і віддали із глибини серця дві деклямації а то: п. Санойцівна в «Керманічі» і п. Рудницка в „Ловлі риб“. Оплески заслужені нагородили обі учениці за їх деклямацію.

На салі повстав рух. Всі ожидали нетерпеливо живого образу, укладу п. Біберовича, бувшого директора руского театру. За хвилину піднеслась завіса і очам зрительів представилась уся бідна наша досіль поневолена Русь, клячучи у стіп хреста св., молячи Розпятого прощення і німо просячи благословеня для усього народу. Слезі покотились по лицам зібраних; обтерши їх розійшлись усі скріплені до боротьби за Христа і жите в Нему.

Учасник.

Причинки до історії рускої церкви в Канаді.

(A. Delaere. Memoire sur les tentatives de Schisme et d'heresie au milieu des Ruthenes de l'ouest Canadien. 2 Québec 1908).

(Конець).

Отверженє народу зачало ся вже в короткім часі. Наперед зненавиджено самого Серафима. Російський консулт оголосив в часописях, що він не є ніяким єпископом, а простим священником, прогнаним петербурским синодом з духовної звязи. Виказано також, що документи, на які Серафим відкликавав ся, були ним самим фалшовані. Вкінці саме єго поведенє, безустанне пняченє і волокитство по кольоніях відвернуло всіх людей від него. — З другої знов сторони банда Серафимців не терпіла себе взаімно. Одні другим все і всюди закидали зраду народу. Бодруг називав всіх прочих «пастухами свиний і дяками від худоби»; безлад і інтриги наповнили канадський воздух. Вийшло на яву, що пастирі сі стояли на службі і платні пресбітеріянів. Народ почав відвертати ся від них. Вкінці найбільші приятелі Бо-

друга обвинили єго перед Кармішелем, будьто він ошукує пресбітеріянів, пускає їм тумана, що Русини горнуть ся до протестантизму а в дійсности нема ні одного правдивого ісповідника єї церкви. — Бодруга копнено і він перебрав ся до Сполучених Держав з потрібною на чолі маркою зрадника, зрадника Бога, зрадника Церкви і зрадника свого народу.

Упадок Бодруга, відтрченє Серафима, розклад і безлад між прочими Серафимцями, з другого знов боку неустанна праця Василян, все то складає ся на те, що протестантизм або зовсім не поступає між Русинами наперед, або дуже пиняво. Кармішель на зібраню протестантської церкви в Вініпегу сам признав, що в Вініпегу, де живе до 4000 Русинів, ледве 24 родин належить до «незалежної церкви».

Чи се однак відстрашить протестантів від дальшої кириї між тим бідним та опущеним народом? Сумніваємо ся.

О. Деляр — переповіши в сей спосіб коротко історію „незалежної церкви“ і прогрес протестантизму між Русинами, ставити вкінці питанє: «що нам треба ділати?». І відповідає: «треба створити цілу широку повну організацію. Треба оновити руску католицьку часопись... треба утворити парохії з замешканими там стало ревними священниками... треба нам шкіль щиро католицьких... треба нам монахинь до католицького вихованя молодіжи і до праць харитативних між народом. І не є се ніяка утопія, ані неможливість».

Колиб ми мали двацятку священників ревних і образованих, то все проче дасть ся легко сповнити. Потреба нам однак священників обряду руского. Но де ми їх найдемо?

На се питанє моя відповідь є: они певинні вийти з самої Канади, а головно з провінції Квібек. З поміж священників руских старого краю одні лиш Василяни можуть відповісти і дати раду місіонарській праці в Канаді, як се го дали доказ доси. На інших числти нам впрост не можна. Але число Василян є такє мале, що они більше священників до Канади вислати не можуть, як вислали доси. Тож обовязок, підняти ся вище згаданой праці лежить передо всім на вас, молодім клирі з провінції Квібек. — Будьте певнені, що діло не є понад ваші молоді сили, ви можете зділати се, що перед вами зділали колись ваші світлі предки. Пригадайте собі славні імена Прованшера, Таше'ого, Ляфлеша, і многих інших, що понесли світло віри між Індіян північної та західної Канади. Їх не відстрашили ні далекі простори світа, ні труди; они не нарікали на трудність вивчити ся незнаной бесіди, они розуміли одно, а се, що там далеко живуть діти Божі, душі, що потребують спасеня, за котрих наш Спаситель проляв кров. — Нічого більше їм не треба було; они пішли на позисканє душ з відвагою і безінтересовностию, яка їм здобула подив у світлі, і наповнила славою цілу Канаду. Ви можете сповнити таку саму задачу.

Позвольте мені сказати ще більше. Не лиш можете ви спасти Руснеїв, ви повинні се зділати, се для вас святий обовязок. Пій Х на послуханю приватнім архієпископа Лянжевина з Вініпегу сказав до него памятні слова: «Треба дуже любити Русинів, се є в аш і діти, треба подбати для них о священників». — Отже — се справді — голос Єго Святости Найвисшого Пастиря Пія Х, що вас просить до посвяченя себе на діло спасеня душ. Чи будете глухими на єго зазив? Св. Павло сказав: той, що не має стараня про своїх, є гіршим від поганина (І. Кор. 5, 8).

Русини канадські — се наші і вже співземляки, з вітчизни нам питомої они зділали собі вітчизну адоптовану. Що більше, они суть дітьми тої самої матери Церкви, що й ви. Тож кличу до Вас, як колись кликав Ретро Ереміта до походів хрестних: «Бог сего хоче — спішіть на поміч душам наших братів Русинів». Отсе сто тисяч душ простягає руки благальні о поміч...»

Таким горячим зазивом, котрого тут часть лишень містилась, кінчить о. Деляр свою брошурку. Без сумніву, що відозве ся она голосним відгомоном в душах побожної а горячої молодіжи канадських католиків.

І сего ми з серця бажаємо і їй самій і нашим Русинам. Двацять літ чекали емігранти на нашу поміч. Се прецінь досить. Через той час зійшли до крайної нужди релігійної. Чи Господь не змилиє ся над ними? З илує ся і вже приготував їм апостолів там, де ніхто сего не надіяв ся.

А нам — не завадить вглубити ся в слова св. Павла: «хто про своїх не має стараня, той є гіршим від невірного» і в сей другий текст Євангелія: „предасть виноградъ инимъ дѣлателямъ“.

Коби се нам отворило і очи і серце до пізнаня, як дуже дуже потреба нам людий щиро відданих Богови і Єго св. Церкві.

Пл. Філяс Ч. С. В. В

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Перше засіданє посольської палати держ. ради відбуде ся, як ми вже звіщали 26. листопада, а іменно з таким дневним порядком: 1. Треге читанє закона що до висоти квоти земельної за карноправне оціненє якогось чину. 2. Вибір чотирох віцепрезидентів. 3. Вибір чотирох секретарів. 4. Вибір по однім члені де комісії бюджетової, промислової і управивина. 5. Розправа над виборами доси ще не затвердженими. 6. Розправа над відповідію міністра кр. оборони на інтерпеляцію посла Штельцля. 7. Справозданє ювілейної комісії, що до закона про жертвованє 100 мільонів корон на обезпеченє на случай старости і немочи з нагоди 50-літнього ювілею володарства цісаря. — Палата вельмож відбуде засіданє 27. листопада. — Слідуюче засіданє посоль. палати дня 28. с. м. має відбути нараду в справі ювілейної чолобитні. Вчера відбула ся також перша рада міністерска нового кабінету під проводом бар. Бінерта і занимала ся приготуваннями до першого засіданя державної ради.

Про політичне внутрішнє положенє в Австрії все ще широко розинсує ся дневникарство, подаючи також голоси послів з різних сторонництв парламентарних. Вельми живо обговорює мадярське дневникарство останні події в Австрії. Деякі мадярські дневники виступили доволі різко проти міністра-президента бар. Бінерта якби ворога Угорщини, бо ліберальні віденські часописи представили ся яко прихильники христ. суспільників. На се дає віденський дописуватель Pester Lloyd-а ось яке вясненє: В справах, котрі відносять ся до спільности монархії і мають бути спільно з Угорщиною полагоджені, можна сказати, що бар. Бінерт не буде виявляти не тільки неприязни, але навпаки поважно заступати австрійські інтереси, зважаючи бачно на спільні потреби монархії в душі лояльности і

вірності договорам, яких вимагають кожного часу взаємини між обидвома державами монархії. Впрочім бар. Бінерт має намір уже в найблизших днях прибути до Пешту, щоби представити ся членам угорського кабінету і навязати з ними сталий особистий контакт, а тоді буде можна видати про него ясний суд.

Заграниця.

Канцлерське пересилене в Німеччині полагожене, як ми вже згадували а ки. Біллов остає на своїм становищі. Останнє послухане довело до порозуміння між цісарем а канцлером. Цісар прийняв вельми поважно справоздане канцлера про становище, яке він заняв в розправі в парламенті з нагоди оповіщення цісарської розмови в Daily Telegraph і заявив, що хоче без огляду на несправедливі пересадки сповняти свою задачу, а такою вважає обезпеченя сталості державної політики прибереженю конституційної одвічальности. Цісар одобрив виводи канцлера в парламенті і запевнив его про непохитне до него довіре.

Провислід поїздки міністра Мильовановича до Парижа пише Polit. Korresp. ось що: В розмовах Мильовановича з міродатними личностями французькими виявила ся повна рішучість, з якою Франція бажає спінити всякий заколот мира, від когоб се не виходило. Кермуючі французські круги мають свідомість повної згоди в тих справах з англійським і російським кабінетом. В дусі тих обставин і в згоді з названими кабінетами радив міністер Пішон рішучо Мильовановичови, щоби змагав до порозуміння в Австрію.

Тимчасом сербська скупщина очевидно має інші погляди і неперечно недоволена вислідом подорожи Мильовановича, бо він має піти у відставку. Се має бути вже певною річю. На его місце може прийти або концентраційний кабінет, зложений з представників усіх сторонництв або прийде Пасич з радикальним коаліційним міністерством. В такім случаю можна сподівати ся, що Сербія розпічне партизантську війну. Пасич осуджує програму Мильовановича і домагає ся від Австрії областного відшкодованя Сербії і автономії Босни й Герцоговини під власттю сербського короля або черногорського князя.

Молодотурецкий «Tanin» запевняє, що Адрийська залізниця має бути тим відшкодованем Сербії і Черногори, яке приймають три европ. держави до своєї програми, але додає, що ся залізниця має кінчитися на турецькій границі (в півні Альбанії).

N. fr. Presse на основі в урядових кругах засягнених вістий, потверджує, що Черногора дійсно уставляє армати на пограничних просмиках. Narodni Listy звіщають, що офіційські і урядничі родини виїхали з Котору, а також військові і цивільні архіви вивезено звідтам.

В італійським парламенті виголосить міністер Титтоні в слідуючій тижні погляд на межинародне положене, зазначить згоду Італії на злуку Босни й Герцоговини, але висловить бажанє скликаня европ. конференції.

Новинки.

— Календар. В суботу: руско-кат.: Михайла Архієстр.; римо-кат.: Введенє П. Д. М. — В неділю: руско-кат.: Онисифора; римо-

кат.: Кикилії. — В понеділок: руско-кат.: Ераста, Ореста; римо-кат.: Климента. — В второк: руско-кат.: Мни, Віктора; римо-кат.: Йоана.

— Вишниця гімназия. До гімназії зголосило ся 146 хлопців; при вступних іспитах перепало 11 хлопців. Принятих учеників є 134 крім одной приватистки. Галичан принятих 74, Буковинців 60. Після рідної мови: до рускої призвало ся 131, до польської 1, до нім. 3. Після вірш: прав. 62, гр.-кат. 51, мойс. 18 (в тім 1 жидівська приватистка), рим.-кат. 4. Святоче не отворене гімназії відбуде ся 22. с. м.

— Посвяченє локалю філії „Сокольного Базару“ в Стрию відбуло ся вчерашнього четверга рано з великим торжеством. Посвяченє довершив о. Юліян Дзерович при асистії оо, Ник. Майковського, К. Петрушевича, Горалевича, Галайчука, Гошовського, Галянта, Нижанковського, Охримовича і Хировського. На посвяченю були зі Львова члени дирекції „Сок. Базару“ пп. А. Будзюновский і Кучика та член Надзираючої Ради п. Ів. Ігнат. Крім стрийської інтелігенції прибули на се свято відпоручники товариств з цілої Стрийщини, між якими було около 40 делегатів „Соколів“. О. Юліян Дзерович по довершеню посвяченя промовив до зібраних зазначивши зріст діяльности нашого народа на економічній області. Промовляли також пп. Кучика і Будзюновский. Потім відбуло ся прийняте замісцевих гостей в духовенства і місцевих делегатів. Підчас перекуски п. Кучика забравши голос, підніс заслуги посла Олесницького около світлого відродженя Стрийщини. На тоа ст відповів пос. Олесницький і вніс здоровле управи «Сок. Базару» і всего руского Сокольства. — Наш інформатор зазначає при сїм, що sklep „Сок. Базару“ в Стрию є найкрасшою торгівлею в тім місті і перевищає своїм виглядом матерну торгівлю у Львові, а будучи заосмотреним в добрі і дешеві товари сьміло видержить конкуренцію зі стрийськими торговлями.

— Брутальність „Галичанина“. В новинці п. з. „Епископомъ-суфраганомъ львівського митрополита“ (ч. 252) накидує ся „Галичанинъ“ в крайню підлий і брутальний спосіб на особу о. д-ра Жука, ректора духовної семінарії, який має стати — після „Галичанина“ — епископом. О. др. Жук звівши зі свого такту, розваги і характеру. Проте навіть „Галичанинъ“ не може знайти на нім нічого темного. Але щоби таки докучити о. ректорови, який має ту одну вину, що не належить до москвофільського табору, роздирає газетярський розбишак з „Галичанина“ своєю медвежою лапою заслону з чисто приватного життя о. ректора і видобуває на денне світло закиди, які в очах кожного розумного чоловіка не устоять ся, а стягнуть хіба обмерзінє до газетярів, позбавлених всякого етичного почуваня, а навіть розуму. О. др. Жук має мати impedimentum infamiae. Але чи то его вина; та впрочім, що кому до того? О. др. Жук читав літургію в латинських ризах! Не знаємо, чи то правда, але если би так, то щож мав робити, если не було інших риз (в Інсбруці)? Відправленє літургії передовсім, а ризи то вже річ другорядва, господинове! Але він не вмів відправляти павахиди по б. п. Адольфі Добрянським! Але теper навчив ся. Се не є нічо дивного, если молодий священник, що не мав ніякої практики, а образував ся на чужім університеті, не знає церемоній. Лиш безумний може з того робити закид! Найблизша родина о. ректора має вплив в церковних сферах. Але звідки се знаєте, як сей вплив поймаєте, і що вам до того, господинове з „Галичанина“? З публічної діяльности о. д-ра Жука може „Галичанинъ“ закинути і то голословно, лиш переслідуванє москвофільських богословів. Але gratis asseritur, gratis recitur! Впрочім від „Галичанина“, який так брутально уміє нааустувати хотай би і взнеслі змаганя своїх політичних противників, а навіть не щадить і епископів, чогось лучшего годі сподівати ся. — В.

— Руский театр, який грає під сю пору в Стрию, де тішать ся великим поводженєм, має переїхати зі Стрия до Дрогобича, Самбо-

ра і Перемишля, а в марці сл. р. загостить до Львова.

— Заг. збори філії „Просьвіти“ в Стрию вибрали вчера головою о. Остапа Нижанковського на місце уступившого пос. д-ра Евгена Олесницького.

— Проєкт польско-русского сторонництва в Галичині. Під сим наголовком привоєть петербурский «Край» телеграму зі Львова з дня 15. с. м., яка звучить: „Є намір утвореня польско-русского сторонництва, яке мало би цілію підготувити основи до повного сталого порозуміння. Акцію розпочали консерватисти. Підготувляючу працю поручено Ст. гр. Баденьому, синові красвого маршалка. З рускої сторони вїйде до сторонництва передовсім група духовенства“.

— Карткова ювілейна ілюмінація на добродійні цілі. Виділ Руского Товариства педагогічного зглядно ювілейний комітет будови учительської жіночої семінарії у Львові приготує карти до ювілейної ілюмінації дня 2. грудня і в найблизших днях оголосить ціну карток і адресу, під якою належить прислати замовленя. — По містах повинні ся утворити зараз комітети, щоби завчасу обчислити, кілько карток до даного міста буде потреба, щоби заощадити непотрібних видатків на порторія.

— Нагороду Нобля з області медицини дістали сего року по половині проф. Ілія Мечніков з Парижа і проф. Павло Ерліх з Франкфурта. Оба нагороджені є славними бактеріологами.

— Демонстрація Італійців у Відни. Депутация італійських послів вручила вчера управителеви міністерства просьвіти, Канері, меморіял в справі заснованя італійського університету. Для попертя меморіялу двіста італійських студентів зібрало ся перед парламентом, а звідтам пішли перед міністерство просьвіти демонструючи криком і свистом. Поліція розігнала демонстрантів а 16 з них арештувала.

— Памяти Івана Котляревського. В ч. 614. „Новой Зорі“ с. р., з приводу 70-літя з дня смерти батька нової української літератури І. Котляревського уміщено кілька статей українською мовою: „70-літні роковини Івана Петровича Котляревського“, вірш „На спомини Котляревському“ і Вячеслава Потапенка оповіданє „Кладовище“ (сон).

— Нові титули військові. Дневник розпоряджень військових доносить, що генерали III. кл. ранги в піхоті не будуть як доси мати титул „фельдцайгмаєстрів“ лиш будуть називати ся „генералами піхоти (General der Infanterie)“ подібно як генерали кавалерії, а титул „фельдцайгмаєстрів“ будуть мати лиш генерали артилерії і інженерії. Так само зносить ся титул кадета-заступника офіцерского (Kadett-officierstellvertreter) а заводить ся давний прапорщика або хорунжого (Fähnrich), уживаний в австрійській армії до 1838 року.

— „Докторати“ з воздухоплавства. В Парижі зложив публічний іспит з кермованя машиною до літаня гр. Лямберт, перший ученик Вільбура Врайта, винахідника аероплану. Іспит складав ся з теоретичної і практичної часті. Гр. Лямберт здав практичний іспит лише „вдоволяючо“, виконавши два взлети по 15 минут.

— Пригода на залізници. Досить рідка пригода стала ся минулого четверга на стації залізничій в Коростенку коло Хирова. В дорозі з Хирова посварили ся на локомотиві поїзду ч. 1236 машиніст з топником і перший вдарив другого в лице. Коли поїзд станув на стації в Коростенку, топник зліз з локомотиви і заявив урядникови дижурному, що рішучо не поїде дальше з тим машиністом. Не могли ніякі намови і переконуваня; топник не хотів їхати дальше, бо казав, що боїть ся, щоби его машиніст не убив. Начальник стації знайшов ся в немалім клопоті, бо й звідки взяти зараз іспитованого топника. Коли остаточно топник таки не хотів під ніяким услівем їхати дальше, треба було на борзі підучити якогось робітника, як топити під локомотивою і так по цілогодянім опізненю поїзд рушив в дальшу дорогу.

— У Відни води нестало. Се для міліонного міста страшний удар. З причини сухої осени, земля зціпила ся і здержала приплив обильних жерел, звідки спроваджувано воду рурами. Заряд вовопроводів радить, як може, замикати воду на горішних поверхах, але недостатковости води таки не може зарадити. Если жерела не поправлять ся, то по всіх каменицях будуть водопроводи замкнені, а воду буде можна брати лише з проводів на улицах.

— Гуляючий Львів. Завтрішної суботи буде загальна гуляня: одна на „Рускій Бесіді“, друга в „Народнім Домі“, а третя в „Зорі“. Першу гуляню „працальну, найбільшу“ уряджують рускі техніки, другу „велику, послідну“ рускі співаки, а третю, без близшого означення якості, рускі ремісники. Мимо того, що аж в трех місцях буде можна погуляти, заходить велике небезпеченство, що там для всієї рускої громади львівської, яка числить 30.000 душ, не стане місця. Бож прецінь від гостий годі жадати, аби они з патриотизму подусили ся на смерть. Порадно було би, аби ще яке академічне, або взагалі яке небудь з руских товариств урядило завтра гулятику. Як гуляти, то гуляти! Кождий прецінь признасть, що лекше і приємніше сувати ся в розмірняю хочби й цілу ніч по воскованій долівці, чим урядити представлене або концерт.

Оповідки.

— Дальший репертуар руского театру в Стрию. (Саля Народного Дому. Початок о годині 7. вечером).

В суботу дня 21 с. м. (відновлене) „Барон циганів“ оперета в 3 діях Стравса.

В неділю дня 22. с. м. „Марійка“ ческий народний образ зі співами Ал. і В. Мрштїка.

Ві вторник дня 24. с. м. „Фавст“ опера в 5 діях а 6 відслонях К. Гунода.

— У львівскім „Соколі“ в неділю дня 22. с. м.: о 3. год. відчит п. Кл. Гутковского про печери в Кривчи з демонстраціями, а о 6. год. вечер театральне представлене трех одноактівок А. Чехова: „Сватанє“, „Медвідь“ і „Ювілей“.

— З Олеська. В справі святкованя 40-літнього ювілею товариства „Просьвіта“ відбуде виділ олеської філії того тов-а нараду дня 24 с. м. о год. 2. по полудни в Олеську (в комнатах читальні „Просьвіти“).

— В Острові коло Радимна відбуде ся в неділю, дня 22, с. м. відкрите читальні „Просьвіти“, а відтак аматори з Полкинь відиграють драматичний образ „За сиротою Бог з калмтою“. Початок о 5. год. по пол.

— Послідні великі вечерниці заходом тов-а „Акад. хор Бандурист“ відбудуть ся в сию суботу (21. с. м.) в просторих саях „Народного Дому“. Музика війскова (30. п. п. дїрїгента Ролля); добірний буфет уладжений нашими львівськими панями і добра слава забав устроюваних тов-ом, дають запоруку, що і сі послідні вечерниці удадуть ся під кождим зглядом знаменито. Сподїємось, що як з нашої львівської, так і позамісцевої інтелїгенції не забракне нікого і то тым більше, що половину чистого доходу призначив виділ тов-а на руску захоронку. Вступ на салю 1:50 К. Для тов. академиків 50 с. Галерія І К. Стрій візитовий. Початок 9:30 вечер. Провід в танцях зволив ласкаво обняти п. Волошин. Слїдуючі Вп. панї причинились ласкаво до уладженя буфету: Бандрівска, Федакова, Говиковичева, Кузьмичова, Колессова, Левицка, Лежогубска, Рожанковска, Шухевичева, Шеховичова, Л. Вахвянинова, Лучакичова, Чапельска, Юзичиньска, Матеїкова, П. Мудрак, Стефановичева, Вергановска, Білинська, Рудницка, Коцовска, Роздольска, Макарушкова. За се прилюдно виділ тов-а складає їм щире спасибіг. Комітет: Вахнинин Богдан, Жмур Юрко, Гасюк Степан, Гасюк Володимир, Артимович Петро, Козак Володимир, Кравець Остап, Купчинський Степан.

Посмертні оповістки.

— Станислав Червінський, радник суду в Коломиї, упокоїв ся дня 17. с. м. в 55. році життя. В. с. п.!

— Мария з Тарнавских Петришинова, жінка емер. управителя школи, упокоїла ся дня 12. с. м., в Юськовичах, золочівського повіту, в 59 році життя. В. с. п.!

Телеграми

з дня 20. листопада.

Відень. В честь румунського наслідника престола кн. Фердинанда відбув ся вчера в цісарскім замку галевий обід. Цісар вніс toast з подякою за ювілейні желаня від румунського короля і зазначив в toastі добрі відносини між Австрією а Румунією.

Відень. Цісар іменував румунського короля Кароля генералом піхоти, а рум. наслідника престола кн. Фердинанда власником 96. п. піх.

Рум. наслідник престола кн. Фердинанд відїхав вчера до Монахова.

Відень. Die Zeit доносить з Земуня, що Сербія посуває свої війска до границь Хорватії і Славонії та Босни і Герцоговини. Нові воєнні материяли, які надходять з Франції до Сербії, розділюють безироволочно поміж відділи війска.

Відень. Студент Василь Гладкий, засуджений за участь в демонстрації на львівскім університеті, був одиноком, до якого не могла відносити ся ювілейна амнестия цісарска, бо передше вже був караний. Тепер він також дістав помилуванє, так що не стратить права до однорічної військової служби.

Загреб. Соймовий посол др. Старчевич помер ту вчера.

Льондон. З Пекину доносять: Наслідком непевности викликаной смертию цісаревовдови і надїєю розрухів, розпочав ся рун на банки. Населенє вицофує свої ошадности. Кілька банків оголосило невиклатність. Перед европейскими посольствами і консулятами скріплено хінські війскові сторожі.

Сідней (Австралія). В 14 териториях Австралії зовсім знесено торгівлю алькоголями. В трех териториях заборонено шинкувати паленими напїтками лише в части.

Сараєво. Сербско-турецка опозиция знова агїтує проти злуки Босан і Герцоговини з Австрією. Провідник опозиції Алї-бей перебуває в Женеві, а инші два в Парижі і Білгороді. Опозиция вислає депутації до Петербурга і до Льондону з протестом проти злуки тих країв з Австрією.

Сараєво. З новобазарского санджаку доносять, що турецке населенє в Плеве вислає до цісаря Франц Йосифа адресу з подякою за взірцеве поведенє там австро-угорської залогі і з просьбою о поворот той залогі до Плеве.

Білгород. Сербскі дневники доносять з Цетинїї, що воєнний запал в Черногорі є такий великий, що навіть малі хлопці готовлять ся до участи в війні.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готелі, реставрація і карарня — ріг ул. Сикстуской і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 20. с. м.: Ольга Білевич, Побужани; Стефан Ваврик, Тустановичі; о. Михайло Бачинський, Григорів; Зофія і о. Евстахій Барановскі, Бучач; о. Михайло Дацько, Мерван; о. Іван Кузів, Городище; Омелян Люк, Синевідзко вижне; Володислав Пасинович, Жабє; о. А. Заячківский, Збараж; Йосиф Розвїнський, Микулинці; Григорій Нерчинин, Підволочиска; Роман Набак, Борислав.

Комітет парохіяльний в Лисівцях

пов. Тлусте, оголошує конкуре на будову мурованої церкви тамже. — Пляни і кошторис суть до перегляненя в Уряді парохіяльнім. Зголошеня приймає гр.-кат. Уряд парохіяльний в Лисівцях, найдалше до кінця січня 1909. (1—10)

300 корон місячно зовсім чесно можуть заробити особи кождого стану продажию і биранєм замовлєнь на релїгійні предмети зі св. Землі і Єрусалиму. Кождий зістане урядово уповажнений і поучений. Кавция на оригінальні окази в куфрах пожадана. Глядає ся рівночасно двох генеральних заступників з осідком Чернівці, Тернопіль або Коломия. На відповідь долучити марку. Зголошеня до фірми: Володислав Марчевский, Яворів. (4—5)

Перворядна парохія

Більче золоте (пов. Борців) є до заміни на иншу. Зголошеня надсилати до тогож пар. уряду, почта Більче золоте. (4—4).

Працюйте і шадїть!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки щадничі на 4%, удїляє позички на скріпти за інтабуляцією на 6 прц.; і силату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах пірічних вносьть рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кождих 100 К позички.

Векслї приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

З зисків удїлив „Джістер“ на публичні добродїтні ціли квоту 45.835 корон.

Вкладки	2,795.183 К.
Позички удїлені	3,410.684 К.
Удїли членські	234.398 К.
Цінні папери	130.452 К.
Фонд резервовий і инші	46.842 К.
Льокапні	182.206 К.

Канцелярії Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

Розклад залїзничих поїздів

важний від 1. мая 1908.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30
Черновець	8:07	—	2:05	5:57	9:30
Черновець	—	—	—	—	12:20
Станиславова	5:40	—	—	—	—
Коломиї	—	10:20	—	—	—
Стрия	7:29	11:43	3:50	—	11:00
Пустомит	7:29	11:43	3:50	—	11:00
Самбора	8:00	10:30	2:00	—	9:10
Любіня	8:00	10:30	2:00	9:10	—
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:26	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	—	12:40	4:50	8:20
Брухович	8:15	—	—	—	—
Зямної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Ряшева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	7:45	11:10
Черновець	6:10	9:35	2:23	—	10:38
Черновець	—	—	—	—	2:50
Станиславова	—	—	—	2:40	—
Коломиї	—	—	—	6:03	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:42	11:25
Пустомит	7:30	—	2:25	6:42	11:25
Самбора	6:00	9:05	4:00	—	10:45
Любіня	6:00	9:05	—	4:00	10:45
Рава рускої	6:14	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	7:21	11:05	—	—	—
Брухович	6:14	—	3:35	7:10	11:35†
Зямної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15

ЗАМІТКА: Поспїшні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі означені †.

